

ת"פ 50351/04/17 - מדינת ישראל נגד אברהמים חבול (עציר) תושבי איו"ש

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 50351-04-17 מדינת ישראל נ' חבול(עציר)
50382-04-17
מספר פל"א 182007/2017
07 מאי 2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס

נגד
הנאשמים
אברהמים חבול (עציר) תושבי איו"ש
ע"י ב"כ עו"ד רינת יהב

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום י"א אייר תשע"ז, 07/05/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. ע"פ המתואר בעובדות כתב האישום, שהה הנאשם ביום 27.4.17 ברחוב אימבר בבאר שבע מבלי שיש ברשותו היתר כניסה או שהייה כדין.

עמוד 1

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחונו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ראה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

בעניין אלהרוש הכיר ביהמ"ש בכך שמצב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 וכן עפ"ג 62917-10-15, עפ"ג 46537-10-15, עפ"ג 63731-10-15, עפ"ג 62917-10-15, כן עפ"ג 57021-10-15 פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה ביהמ"ש וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי ביהמ"ש לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאיזור לאיזור. בעניינו, וכידיעה שיפוטית, ישנו את האיזור המכונה "ג'ימבה" ואת פתחת רמאדין, בהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באיזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו. ביחס לכך אציין כי עניינו של הנאשם שונה מעניינם של שוהים בלתי חוקיים רבים המובאים לפתחו של בית המשפט, שכן אין לומר כי כניסתו היתה לצרכי

פרנסה בלבד, כאשר בסופו של כל יום הנאשם יוצא חזרה את תחומי המדינה. הלכה למעשה מדובר במי שמצהיר באופן חד משמעי כי הוא מעוניין לשהות במדינת ישראל ולגור בה ולעשה להעביר את מרכז חייו אליה. ככל שבית המשפט ניסה להבין את פשר התנהלותו של הנאשם, הנאשם חזר על כך שטוב לו במדינת ישראל ואין לו כל רצון לחזור לשטחי הרשות וזאת גם במחיר של שהייה בכלא. כשזו תמונת הדברים, ספק האם זה זכאי לאותה הנחה לה זכאים אותם שוהים בלתי חוקיים שמטרת כניסתם היתה כלכלית ואך בשל כך שוהים במדינה לתקופה קצובה. הנאשם אינו יכול לעשות דין לעצמו ולהחליט כי הוא חי במדינה מבלי לנסות ולהסדיר זאת באופן חוקי. שהייתו של הנאשם על דרך קבע בתחומי המדינה שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, יש בה ולו בעקיפין כדי להגדיל את הסיכון הנשקף ממנו לביטחון הציבור וכך גם לרכושו. מנגד, ולקולא לא המדובר במי שביצע עבירות פליליות נוספות אגב שהייתו.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע חודש ועד שבעה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה חסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד תילקחנה בחשבון נסיבות חייו המורכבות אשר ככל שבית המשפט הצליח לעמוד עליהן, מלמדות על אדם נעדר מעטפת תומכת, אדם בודד אשר אפילו שוהה בישראל מתוך כוונה לבסס כאן את מרכז חייו דה פקטו נעדר כתובת מגורים קבועה.

מנגד ולחומרא יש ליתן הדעת לעברו הפלילי הכולל 4 הרשעות קודמות. אלו כוללות בין היתר הרשעה מבית משפט צבאי בשנת 2015 בגין גניבת רכב ועוד 5 כניסות קודמות לישראל שלא כדין. הנאשם ריצה תקופות מאסר שלא מבטלות, כאשר בגין הרשעתו האחרונה הושת עליו עונש מאסר בין 6 חודשים וזאת במסגרת הסדר טיעון.

יתר על כן, נלמד מדברי הנאשם כי זה כלל אינו מורתע מההליכים הפליליים שננקטו נגדו ולדבריו אינו זקוק לאישורים וגם אם בית המשפט ישלח אותו למאסר, כשישתחרר יחזור פעם נוספת לתחומי המדינה. הוא אינו זקוק לכל אישור והדברים מדברים בעד עצמם. צא ולמד כי שיקולי מניעה מקבלים אף הם בעניינו של הנאשם שבפני משקל לא מבטל.

מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 27.4.17.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן חודשיים, מת"פ 16-11-1973 כך שחודש ממנו יהיה במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל וחודש בחופף. סך הכל יהיה על הנאשם לרצות 5 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 27.4.17.
- ג. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ד. ₪ 6,000 התחייבות למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל. לא

עמוד 3

תיחתם ההתחייבות בתוך 10 ימים, יהיה על הנאשם לרצות 15 יום מאסר בפועל במצטבר לכל עונש מאסר אחר על מנת לכפות אותו לעשות כן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

<#5#

ניתנה והודעה היום י"א אייר תשע"ז, 07/05/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט